

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Jany Volkové, ve věci

žalobce: **P. P.**, narozený dne X
bytem Ž. 46, X L.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2019, č. j. KUOK 72492/2019

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Mohelnice (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje J. B.

28. 3. 2019, č. j. MUMO-OD/9564/19/755/2019/Step, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, a to 3 bodů k 9. 11. 2017, 7 bodů k 4. 4. 2018 a 2 bodů k 6. 2. 2019.

B. Žaloba a vyjádření žalovaného

2. Žalobce včas podanou žalobou navrhol, aby krajský soud napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil. Namítal, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a ignoroval předložené důkazy, konkrétně rozhodnutí jiných odvolacích orgánů, z nichž vyplývá, že je běžnou praxí posuzovat jednotlivé podklady (pokutové bloky) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů. S ohledem na zásadu legitimního očekávání není dle žalobce možné, aby jiný správní orgán postupoval a rozhodoval zcela odlišně, neboť je dotčena rovnost účastníků před zákonem. Žalovaný se zabýval toliko oznámeními policie o spáchání jednotlivých přestupků, která dle žalobce nemohou sama o sobě představovat dostatečný podklad pro záznam bodů.
3. Dále žalobce přiložil kopie tří anonymizovaných pokutových bloků, na kterých demonstroval, v jakých případech je pokutový blok nezpůsobilým podkladem. Pokutovým blokům ze dne 6. 2. 2019 a 9. 11. 2017 žalobce vytýkal: nepřesné označení osoby přestupce, neboť údaje jsou částečně nečitelné a částečně neúplné, není přesně uvedeno rodné číslo a datum narození, rovněž ověření totožnosti není dostatečné; nepřezkoumatelné údaje o datu, čase a místě spáchání přestupku, z popisů přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s povinností stanovenou zákonem, přičemž právní kvalifikace nejsou zapsány konkrétně; zkratkovitou částečně nečitelnou právní kvalifikaci, nelze jednoznačně určit povahu jednání, tedy i odpovědnost za toto jednání a oprávněnost uložené sankce; absence konkrétní formy zavinění; nezřetelnost a neúplnost výše sankce; absence místa vydání rozhodnutí a údajů o oprávněné úřední osobě včetně jejího podpisu, nepřezkoumatelnost data vyhotovení a převzetí rozhodnutí a nezřetelnost podpisu přestupce. Příkazu ze dne 21. 3. 2018 žalobce vytýkal, že nesplňuje veškeré formální náležitosti, že porušení § 4 písm. a) zákona o silničním provozu nelze dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka, správní orgán neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku ani místo jeho spáchání, správní orgán pochybil, když ve věci nenařídil ústní jednání a v neposlední řadě nejsou jednoznačně zajištěné pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání.
4. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Dle žalovaného žalobce nerozlišuje řízení o vlastním přestupku a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Pravomocné rozhodnutí o přestupku má povahu správního aktu, který je nadán presumpcí správnosti a zákonnosti a správní orgán je povinen z něj vycházet.

C. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez jednání.

6. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobilý projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Námitkou tvrzeného nerespektování odvolacích důvodů ze strany žalovaného nelze hodnotit jako dostatečně konkrétní žalobní bod, neboť žalobce neuvedl, jaká konkrétní odvolací námitka zůstala žalovaným opomenuta.
7. Absence reakce žalovaného na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek nemůže činit žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce tato rozhodnutí ani jakákoli jiná rozhodnutí, která by svědčila o nějaké správní praxi, v celém správním řízení nedoložil. Učinil tak teprve k žalobě.
8. Krajský soud uvádí, že správní praxe zakládající legitimní očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř.“), je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (případně i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Této zásady se lze proto stěžovat dovolávat odkazem na tři rozhodnutí jiných správních orgánů v téže agendě, jejichž stáří navíc překračuje více než 5 let. Tato zásada tak byla žalobcem nesprávně aplikována. Poukázat lze v této souvislosti na bohatou a ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, v reakci na totožné argumenty (ve věci tamního stěžovatele zastupoval týž advokát) uvedl: „*V této souvislosti NSS připomíná relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Stěžovatelem předložená čtyři rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by stěžovateli zakládala legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady (resp. správními orgány I. stupně) jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K odstraňování nejednotnosti ve výkladu právních předpisů v oblasti správního práva je povolán především NSS.*“
9. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamenaný stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu) ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu).
10. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet

připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 a mnoho dalších).

11. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
12. Poněkud nepochopitelná je proto po krajský soud skutečnost, že se žalobce dovolával „odlišné“ správní praxe, aby akcentoval povinnost správních orgánů nevycházet v řízení o námitkách proti záznamu bodů toliko z oznámení o spáchání přestupků, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán I. stupně v posuzované věci opatřil oba pokutové bloky i příkaz a postavil najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečností uvedeným v pokutových blocích a příkazu, na jejichž podkladě byly body zaznamenány (viz str. 3 rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde městský úřad porovnal údaje uvedené v podkladových rozhodnutích s údaji uvedenými v oznámeních o spáchání přestupků a vyhodnotil je jako souladné). Správní orgán tedy postupoval zcela v souladu s požadavky žalobce a neomezil přezkum na oznámení o uložení pokuty.
13. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87; či ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49, bod 19). Při zohlednění specifik blokového řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
14. Výčtem typových vad pokutových bloků bez vztahu ke konkrétním v posuzované věci relevantním podkladům, který žalobce učinil součástí žaloby, se krajský soud pro jejich obecnost nezabýval. Následně sice žalobce namítl i řadu vad konkrétních částí (kolonek) obou pokutových bloků, obsahově jsou však i tyto námitky opět pouze obecné a neobsahují žádné konkrétní tvrzení o natolik závažné vadě, která by činila pokutové bloky nezpůsobilými podklady pro záznam bodů ve smyslu citované judikatury.
15. Krajský soud zjistil, že v pokutovém bloku ze dne 9. 11. 2017, č. C 0860790, je uvedeno jméno: P. P., datum narození: X, adresa místa trvalého pobytu: Š., L. 46, totožnost ověřena

z: OP X, popis skutku: *Dne 9. 11. 2017 v 15:06 h. v obci Luka N Jihlavou, ul. Úvoz, jako řidič NA R. ZN: X nebyl za jízdy připoután bezp. pásem § 6/1a – zdrav. pot. nevlastní, pokuta uložena za přestupek podle §: 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.*“, forma zavinění: *nedbalost*, a celková výše uložené pokuty: 200 Kč. V bloku je uvedeno datum a místo jeho podpisu, a to *v Jihlavě dne 9. 11. 2017*, oprávněná úřední osoba je označena služebním číslem X a na bloku se nachází její podpis i podpis přestupce a otisk úředního razítka.

16. Dále krajský soud zjistil, že v pokutovém bloku ze dne 1. 12. 2017, č. X, je uvedeno jméno: P. P., datum narození: X, trvale bytem: L., Ž. č. p. 46, okr. Š., totožnost ověřena z OP: X, popis skutku: *Dne 6. 2. 2019 v 10:50 hod. v Crhov č. p. 22, § 7/1c z. č. 361/200 Sb. – držel za jízdy v ruce hovorové zařízení, RZ: X, pokuta uložena za přestupek podle §: 125c/1f bod 1 zák. č. 361/2000 Sb.*, forma zavinění: *nedbalost*, a celková výše uložené pokuty: 300 Kč. V bloku je uvedeno datum a místo jeho vyplnění podpisu, a to *v Crhově dne 6. 2. 2019*, oprávněná úřední osoba je označena služebním č. Xa na bloku se nachází její podpis i podpis přestupce a otisk úředního razítka.
17. Ačkoli žalobce namítl nečitelnost v blocích vyplněných údajů, krajský soud se přesvědčil, že vyplněné údaje jsou bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci skutku. Předně je v nich dostatečně identifikován žalobce jako přestupce. Rodné číslo není obligatorní náležitostí pokutového bloku, identifikace jménem, datem narození a adresou spolu s údajem o osobním dokladu, z něhož byly tyto údaje ověřeny, je zcela dostatečná. Z bloků je zjistitelné, jaké vozidlo žalobce řídil, kdy, kde a jakého jednání se dopustil, jak bylo toto jednání právně kvalifikováno a v jaké výši mu byla uložena pokuta. Oba bloky obsahují označení oprávněné osoby a její podpis a rovněž podpis žalobce, včetně data a místa vydání bloku. Krajský soud proto neshledal žádný z pokutových bloků neurčitým ani neúplným. Nezbytná zkratkovitost údajů v pokutovém bloku není na úkor nezaměnitelnosti skutku. Uvedený způsob záznamu na pokutových blocích aproboval i Nejvyšší správní soud ve svých rozsudcích, např. ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, z něhož ostatně sám žalobce citoval.
18. Posledním podkladem pro záznam bodů byl příkaz ze dne 21. 3. 2018, č. j. D-43/3636/18-OPS/KJ, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že „*dne 24. 2. 2018 v 8:45 hodin v obci Slušovice, část Nové Dvory u firmy G. ve směru jízdy na Slušovice řídil nákladní motorové vozidlo zn. Iveco Daily, r.z. X, kdy krátce poté u něj byla dechovým analyzátozem zjištěna hladina alkoholu v krvi ve výši nejméně 0,51‰, tedy řídil vozidlo po požití alkoholických nápojů v takové době, kdy byl ještě pod vlivem alkoholu, a tím z nedbalosti spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a porušil § 5 odst. 2, písm. b) téhož zákona.*“ Za toto jednání mu byla uložena pokuta 10 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 9 měsíců. Z citovaného vyplývá, že místo spáchání přestupku i popis skutku jsou v příkazu zcela jednoznačně uvedeny. Námitka vznesená žalobcem vůči právní kvalifikaci porušené povinnosti je zcela lichá, neboť žalobci bylo vytknuto porušení povinnosti řidiče stanovené v § 5 odst. 2 písm. b), nikoli v § 4 písm. a) zákona o silničním provozu. Žaloba se v tomto směru s předmětným podkladem pro záznam bodů zcela míjí. Pokud měl žalobce za to, že bylo třeba věc objasnit při jednání před správním orgánem, měl proti předmětnému příkazu v souladu s poučením uvedeným v jeho závěru podat odpor, čímž by bez dalšího dosáhl jeho zrušení a nařízení jednání ve věci.

D. Závěr a náhrada nákladů řízení

19. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 18. března 2020

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu